

правили по стѣнитѣ мазгали и така сполучливо стрѣляли, щото въ продължение на нѣколко врѣме, улицитѣ съ турски трупове постлали. Само Пегръ и Райчо Сандеви съ двама селяни до 50 д. избили. Иванчо С. Кължчовъ съ своитѣ другари още по голѣмо число истрѣпали. Турскитѣ коршуми почти никого не досѣгали, а пакъ могили отъ турски трупове се образovali. Въ отчаянието си, турцитѣ почнали да викатъ: *топъ, топъ гетти-релимъ* (орждия, орждия да докараме). Други, обаче, нѣколко тенекии съ газъ довлекли, кжщата пламнала, онѣзи, които се впуснали да бѣгатъ, бия на мѣсто застрѣляни, ужасенъ викъ се раздалъ, слѣдъ нѣколко минути кжщата се суринала и въ часа около 12 всичко се свършило. Тукъ паднали убити: Х. Стойно Аржнѣтъ, Михаилъ и Драгия Аржнови, Петръ, Желѣзко и Пано Драгиеви. Свящ. Кольо отъ с. Ахиево и синоветѣ му Славе, Иванъ и Иванъ Славовъ. Тютюнджията Илия съ двамата си братя и Илия Желевъ, мутафчията Антонъ съ двамата си синове, Бр. Айраногларъ, Бр. Къвхърджиклиеви, тримата синове на дяда Вѣлка, куюмджи Цвѣтко, Стоянчо Матевъ, Тона Георгакиева, майката на търговеца Петко Ангеловъ, юнацитѣ Петръ и Райчо Сандеви, както и други мнозина изгорѣли въ огъня, тѣй щото отъ около 200 д. само два-трима се избавили, между които Динчо Стойчевъ и Иванъ С. Кължчевъ съ прерѣзани прѣсти.

Въ кжщата на Х. Желѣзка Аржнѣтъ станалъ тоже дѣлгъ и ожесточенъ бой. Повече отъ 50 д. войници паднали на улицата прѣдъ кжщата и като се убѣдили че не ще могатъ да влѣзжтъ вхтрѣ, запалили кжщата съ газъ. Едни живи изгорѣли, а други въ двора избити. Димо и Дочо които се намирали на тавана сполучили да избѣгнатъ, скрили се наблизу подъ грамади отъ камъне, цѣлъ день се пекли като гущери и прѣзъ нощта отишли въ кжщата на Димитръ Нейковъ, гдѣто се въврели въ нудника.

Споредъ показанията на Марийка Ив. Анхнова, която тогава била мома възрастна, намирала се въ кжщата на Коле Гюпхаленеца до самата црква Св. Троица. Въ кжщата имало до 100 д. мъже, жени и дѣца, а като била запалена, Мария избѣгала прѣзъ вратцата въ църковния дворъ, послѣ се вмъкнала вхтрѣ въ църквата. Вънкашнитѣ врата били заключени и съ дебели дървета запжнати, сжщо и църковнитѣ. Числото на събраното население въ двора, може би да възлизало по-